

[H. P. Johansen.]

se, at de næsten alle sammen indledes med en Bemærkning om, at det er den urolige Situation i Europa, der har bevirket, at dette eller hint Lovforslag er blevet fremsat. Jeg vil antage, at noget lignende vil kunne siges om det foreliggende Lovforslag; i hvert Fald er Tidspunktet for Lovforslagets Fremsettelse sikkert i nogen Grad fremskyndet af den i Europa herskende Krigssituation. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og Indenrigsministerens Redegørelse, har man dog i lang Tid baade i Danmark og andetsteds arbejdet med Tanken om Gennemførelse af en Lov som den foreslaaede, og Grunden dertil er, at de almindelige Forsikringsselskaber ikke kan dække og ikke er baseret paa at kunne dække de mægtige Krigsskader, som Nutidens Krige fører med sig, særlig efter at Luftvaabenet er kommet til at spille en saa uhyggelig stor Rolle, som Tilfældet er, hvad der meget ofte giver sig Udslag i, at hele Storbyer bliver forvandlet til Ruinhobe.

Det foreliggende Lovforslag tager, som vi har hørt, Sigte paa at oprette 4 gensidige Forsikringsforbund, hvis Opgave er at dække Krigsskader. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Jeg forstaar det saaledes, at det betegner en Art Videreførelse eller Udbygning af den nuværende Brandforsikring, men at det er en hvilende Ordning, der først kommer til at træde i Funktion, hvis Krig og Krigsskader skulde melde sig. Der er altsaa ikke Tale om straks at etablere et bekosteligt Apparat med større eller mindre Personale, der skal lønnes; der er heller ikke Tale om nogen større Ulejlighed for Bygningsejerne, som rent automatisk bliver Medlemmer af Forsikringen. Der er kun Tale om Fastlæggelse af Rammerne for en Forsikring for det Tilfælde, at Ulykker af denne Art skulde ramme Landet, og det ligger i Sagens Natur, at vi her arbejder med en Lovgivning, om hvilken vi alle sammen ønsker, at den aldrig nogen Sinde skal faa nogen nævneværdig praktisk Betydning for vort Land.

Krigens Dønninger har dog allerede været saa nær ved vort Land, at det i § 15 omhandlede Forvaltningsnævn maaske havde været nedsat nu og stillet over for sin Opgave, hvis Loven havde været vedtaget paa et tidligere Tidspunkt. Jeg tænker naturligvis her især paa den Katastrofe, der indtrafovre i Esbjerg straks ved Krigens Begyndelse, og jeg tænker tillige, om end i mindre Grad, paa den Skade, som

Minerne har anrettet ved vore Kyster. I denne Forbindelse vil jeg for ikke at blive misforstaaet gerne tilføje, at jeg har bemærket den Ændring af § 15, der er sket i Folketinget angaaende Nedsættelsen af det saakaldte Forvaltningsnævn, en Ændring, der bevirker, at det i højere Grad overdrages til Ministeren at skønne over, hvornaar der er Grund til at nedsætte et saadant Forvaltningsnævn. Det er muligt, at det ikke vilde være praktisk at nedsætte et saadant Nævn paa Grund af de Begivenheder af den omhandlede Art, der hidtil er sket her i Landet — det tør jeg ikke have nogen absolut Mening om.

Jeg maa indrømme, at da jeg læste Lovforslaget igennem første Gang, spurgte jeg mig selv, om en saadan Lov ikke burde være permanent; det foreslaas jo, at den skal vare, indtil Krigen ophører. Jeg stillede mig selv det Spørgsmaal: Hvornaar ophører egentlig en Krig i den Forstand, der her er Tale om? Det kan jo nemlig udmærket godt ske, at en Mine, mange Aar efter at Krigen er afsluttet, driver ind mod Kysten og anretter stor Skade. Jeg forstaar meget vel den Begrundelse, der anføres for den Tidsbegrænsning, som Lovforslaget har faaet, men jeg er alligevel ikke sikker paa, at man ikke før eller senere vil glide ind i en permanent Ordning paa dette Omraade.

Man kunde i og for sig nævne mange praktiske Spørgsmaal i Forbindelse med dette Lovforslag, men jeg ser ingen Grund til at gøre det, da Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i Folketinget, og jeg er sikker paa, at det ogsaa vil faa en meget let Gang gennem Landstinget. Jeg ser derfor ingen Grund til at holde nogen lang Tale; det vilde egentlig kun blive en Gentagelse af, hvad Ministeren har sagt, eller hvad der er sagt i Folketinget. Jeg vil nøjes med at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling og til snarlig Vedtagelse her i Tinget.

Det er underhaanden blevet antydnet for mig fra anden Side, at der er Ønske om en Udvalgsbehandling, og hvis dette bliver bekræftet under Forhandlingerne, vil jeg gerne paa et senere Tidspunkt foreslaa, at et saadant Udvalg nedsættes.

Elmquist: Den højtærede Minister har jo i det andet høje Ting høstet megen Ros og mange Laurbær for den heldige Haand, som Ministeren har haft baade med Hensyn til Lovforslagets Udformning og med Hensyn til de sagkyndige Kræfter, som Ministeriet har sikret sig til dette Arbejde —